

právního ujednání povinen trpěti přepnutí svého pozemku vedením, jímž se proud do jeho domu nepřivádí, získal by tím ve smyslu § 86 odst. 1 č. 3 správ. řádu, vydaného nař. č. 8/1928 Sb., důvod pro obnovu řízení správního, čímž by pak schvalovací úřad byl postaven před úkol o do-
datečném povolení elektrického vedení přes pozemek st-lův znovu roz-
hodnouti a musil by při tom vycházeti ze skutečnosti, že elektrárny sou-
kromoprávním ujednáním nenabýly práva st-lův pozemek vedením pře-
pnouti.

Zbývá tedy již jen námitka, že důvody, jež žal. úřad uvedl k vyvrá-
cení námítky st-lovy vytykající nedostatečnost bezpečnostních zařízení
na vedení přepínajícím jeho pozemek pro případ požáru, resp. potřeby
jeho hašení, jsou neúplné, resp. logicky vadné. K této námitce dlužno
poukázati k tomu, že již při komis. jednání ze 16. dubna 1931 námitku
st-lovy, že bude znemožněno hašení ohně, státní technik ve svém dobro-
zdání podrobně probral a vyvrátil, aniž st-l proti tomuto posudku co
namítal. Ale pak vzhledem k uznané procesní zásadě, že strana, které
bylo znalecké dobrozdání k vyjádření předestřeno, má povinnost — po-
kud si snad nevyžádá další lhůtu — přednésti proti němu veškeré ná-
mitky, jež v tomto procesním stadiu přednésti mohla, a že proto nemá
nároku, aby úřad přihlížel k takovýmto námitkám, předneseným teprve
v některém stadiu pozdějším, nebyl st-l oprávněn správnost a úplnost
znaleckého dobrozdání bráti v pochybnost teprve v odvolání, a nelze
proto vytýkati žal. úřadu ani vadnost řízení ani nezákonnost, jestliže své
rozhodnutí založil na uvedeném znaleckém dobrozdání, o němž nelze
důvodně tvrditi, že by trpělo nějakou zřejmou nelogičností.

Č. 11.826.

O b e c n í v o l b y: * Straně, na jejíž jméno zněla volební skupina,
která zvoleného člena obecního zastupitelstva kandidovala, nepřislušel
před účinností zák. č. 122/33 Sb. nárok domáhati se prohlášení,
že členství zvoleného v obecním zastupitelstvu zaniklo z důvodu, že
člen, o něhož jde, ze strany vystoupil nebo byl z ní vyloučen.

(Nález ze dne 5. dubna 1935 č. 11.331/35.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 8018/29.

V ě c: Krajské vedení německé křesťansko-sociální strany lidové pro
severní Moravu a Slezsko v B. a Karel T. v K. proti ministerstvu vnitra
o legitimaci k uplatnění nároku na prohlášení zániku členství v obec-
ním zastupitelstvu.

V ý r o k: Stížnost Krajského vedení německé kře-
stiansko-sociální strany lidové pro severní Mor.
a Slez. v B. se zamítá pro bezdůvodnost. Ke stíží-
nosti Karla T. zrušuje se nař. rozhodnutí pro vad-
nost řízení.

D ů v o d y: Rozhodnutím ze 16. prosince 1930 vyslovil zem. úřad
v Brně podle ustanovení § 10 posl. odst. řádu volení v obcích, že Dr.

Quido W. pozbyl mandátu v měst. zastupitelstvu, radě a komisích v O., poněvadž byl vyloučen ze strany »Deutsche christlichsoziale Volkspartei«, na jejíž jméno zněla volební skupina, která jej při posledních volbách do městského zastupitelstva kandidovala.

K odvolání Dra Quido W. zrušilo min. vnitř. nař. rozhodnutím uvedeného rozhodnutí zem. úřadu, poněvadž domáhati se výroku o zbavení členství v obecním zastupitelstvu z důvodu vyloučení ze strany po rozumu § 10 vol. řádu do obcí může toliko osoba, která zákonem jest povolána k zastupování volební skupiny, tudíž jen její zmocněnec, po případě jeho náhradník, a v daném případě návrh na zbavení členství nepodal zmocněnec volební skupiny, která Dra W. kandidovala (prof. Karel T.), ani jeho náměstek, nýbrž krajské vedení strany »Deutsche christlichsoziale Volkspartei«. Jestliže tedy zem. úřad zbavil Dra W. členství v měst. zastupitelstvu na návrh osoby, která k jeho podání po zákonu nebyla povolána, místo aby takový návrh odmítl, octl se v rozporu se zákonem.

Do tohoto rozhodnutí jest podána stížnost jednak Krajským vedením německé křesť.-soc. strany lidové pro severní Mor. a Slez. v B., jednak i Karlem T. jako zmocněncem volební skupiny uvedené strany. Nss uvádí o těchto stížnostech:

Předem budiž poznamenáno, že pokud se úvahy nss-u opírají o řád volení v obcích, bylo vycházeti z onoho jeho obsahu, jaký tu byl v době před účinností zák. č. 122/33 Sb. Dále jest uvést, že nss musil ponechat stranou otázku, nepřísluší-li snad dohlédacímu úřadu právo vysloviti zánik členství v obecním zastupitelstvu podle § 10 řádu volení z moci úřední, neboť předmětem sporu jest jen otázka, kdo se může výroku, jímž se členství v obecním zastupitelstvu prohlašuje za zaniklé, domáhati jako stíhatelného nároku. V těchto mezích vycházel nss z těchto úvah:

Podle ustanovení § 10 odst. 5 č. 4 řádu volení v obcích pozbývá se členství v obecním zastupitelstvu, radě a komisích vystoupením nebo vyloučením ze strany, na jejíž jméno zněla skupina, která zvoleného kandidovala. Ustanovení toto rozlišuje mezi volební skupinou, která zvoleného kandidovala, a mezi stranou, na jejíž jméno volební skupina zněla. Zánik členství v obecním zastupitelstvu jest ovšem podle uvedeného ustanovení připjat jen ke ztrátě členství zvolené osoby v uvedené straně, nikoli ve volební skupině, jež zvoleného kandidovala, leč z toho ještě neplyne, že oné straně přísluší stíhatelný nárok na prohlášení, že člen obecního zastupitelstva, rady nebo komise z ní vyloučený nebo vystoupilý pozbyl svého členství v uvedených zastupitelských orgánech. Jest tu uvážiti, že volební skupina není alter ego strany, na jejíž jméno ona volební skupina zněla, nýbrž samostatný, byť organizačně neúplně upravený subjekt, jemuž v řízení volebním přiznává volební řád určitá oprávnění. Pro účely dnešního sporu není třeba vypočítávati všechna oprávnění, jež přísluší volební skupině na rozdíl od strany, na jejíž jméno ona volební skupina zněla, pro účel ten postačí dovolati se toho, že — jak plyne ze jména z ustanovení §§ 45 až 50, 57, 58, zvláště pak § 66 odst. 1 lit. b) — jest jediné volební skupina a nikoli strana, na jejíž jméno ona volební skupina zněla, nositelkou mandátů, jež jednotlivým kandidátním listinám byly přiznány. Je-li však nositelkou mandátu určitého člena za-

stupitelského sboru jen volební skupina, nikoli strana, na jejíž jméno ona volební skupina zněla, jest jasno, že stíhatelný nárok na prohlášení, že člen ten pozbyl členství zastupitelského sboru, může příslušet jen volební skupině, která zvoleného kandidovala, nikoli též straně, na jejíž jméno ona volební skupina zněla. Tento nárok volební skupiny není ovšem zcela neomezený, nýbrž jest podle cit. ustanovení § 10 odst. 5 č. 4 podmíněn skutečností, že zvolený vystoupil nebo byl vyloučen ze strany, na jejíž jméno volební skupina zněla. Tvoří proto vystoupení nebo vyloučení z této strany jen předpoklad, za něhož nárok na prohlášení, že zvolený pozbyl členství v zastupitelském sboru, může býti stíhatelně uplatňován, tento nárok sám však podle toho, co uvedeno, přísluší jen volební skupině, která zvoleného kandidovala.

Tato volební skupina uplatňujíc práva volebním řádem jí přiznaná, musí ovšem na venek vystupovati určitou osobou fysickou. Osobou takovou, která volební skupinu zastupuje, jest podle výslovného ustanovení § 21 ob. řádu vol. zmocněnec volební skupiny, označený jako takový v kandidátní listině, nebo jeho náhradník takto v kandidátní listině označený, po případě, nemá-li kandidátní listina těchto určení, první a jako náhradník druhý podepsaný volič. Jiného ustanovení o zastupování volební skupiny, jejíž právo jmenovati zmocněnce jest předložením kandidátní listiny konsumováno, volební řád nemá. Mohl se proto výroku, jímž se členství v zastupitelském sboru prohlašuje za zaniklé z důvodu, že člen, o něhož jde, ze strany vystoupil nebo z ní byl vyloučen, domáhati před účinností zák. č. 122/33 Sb. jako stíhatelného nároku jen zmocněnec volební skupiny, která zvoleného kandidovala, určený podle § 21 ob. řádu vol.

Nemohla proto stížnost, pokud jest podána Krajským vedením německé křesť.-soc. strany lidové a pokud uplatňuje, že uvedené straně jako straně, na jejíž jméno zněla volební skupina, která Dra W. kandidovala, příslušel nárok domáhati se výroku o zániku členství Dra W. v zastupitelských sborech města O., býti shledána důvodnou.

Naproti tomu bylo vyhověti stížnosti, pokud jest podána Karlem T. jako zmocněncem volební skupiny nahoře uvedené strany.

Ve shodě s názory, jež projevil nss v první části tohoto nálezu, vychází žal. úřad ze stanoviska, že domáhati se výroku o zániku členství v zastupitelském sboru z důvodu § 10 odst. 5 č. 4 mohl toliko zmocněnec, určený podle § 21 ob. řádu vol. V nař. rozhodnutí konstatuje žal. úřad sám, že tímto zmocněncem byl Karel T., dnešní st-1, a ruší rozhodnutí zem. úřadu z důvodu, že návrh na prohlášení zániku členství Dra W. nepodal tento zmocněnec ani jeho náměstek, nýbrž krajské vedení nahoře uvedené strany. Leč toto tvrzení je v rozporu se spisy. Přisvědčiti jest žal. úřadu, že zmíněný návrh byl podepsán krajským vedením uvedené strany, než kromě signatur této organizace jest návrh podepsán též Karlem T., a to s výslovným označením zmocněnce volební skupiny německé křesť.-soc. strany lidové. Pro tento rozpor se spisy bylo nař. rozhodnutí ke stížnosti Karla T. zrušiti pro vadné řízení podle § 6 zák. o ss.

Se zřetelem na skutečnost právě uvedenou jeví se bezdůvodnou též námitka odvodního spisu, že Karlu T. se nedostává legitimace ke stíž-

nosti na nss proto, že v řízení správním nevystoupil jako strana. To se stalo — jak řečeno — tím, že i on podal návrh, aby úřad rozhodl o ztrátě mandátu Dra W.; k dalšímu uplatňování práv strany zavadal T.-ovi podnět teprv výrok žal. úřadu, že on jako zmocněnec volební skupiny dotýčný návrh nepodal.

Č. 11.827.

Řízení správní. — Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: Povinnost úřadu doručovati svoje rozhodnutí, vydané na zakročení jedné strany, též ostatním stranám na věci zúčastněným.

(Nález ze dne 5. dubna 1935 č. 12.798/35.)

Věc: Obec K. proti zemskému úřadu v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Smlouvou trhovou z 21. prosince 1929 prodali Klára G. a spol. nemovitosti v K. za 266.957— Kč. Plat. rozkazem ze 13. září 1930, expedovaným 18. září 1930 a znějícím na Kláru G. a spoluzcizitele do rukou Kláry G. v K., byla vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí. Odvolání zcizitelů odmítl okr. úřad ve Strakonicih výměrem ze 7. ledna 1931 jako opožděné. Zem. úřad v Praze rozhodnutím z 15. května 1931 odvolání zcizitelů vyhověl a výměr okr. úřadu zrušil za účelem rozhodnutí ve věci samé, uznáv, že doručení plat. rozkazu do vlastních rukou strany není bezvadným způsobem prokázáno. O tomto rozhodnutí zem. úřadu stěžující si obec vyrozuměna nebyla.

Na to okr. úřad výměrem ze 4. května 1932 vyhověl odvolání a platební rozkaz zrušil k dalšímu řízení a k novému předeapsání dávky. Odvolání obce žal. úřad nevyhověl. V důvodech nejprve vylicuje postup, jak právě uveden, uvádí, že ve spisech nebyl založen žádný doklad o doručení plat. rozkazu podle předpisu § 18 dávk. pravidel, a konal proto zem. úřad o doručení šetření prostřednictvím pošt. úřadů, které nemělo pozitivního výsledku, neboť podle zprávy ředitelství pošt v Praze ze 4. května 1931 adresátka, t. j. Klára G. odepřela prohlášení o doručení plat. rozkazu podepsati. Vzhledem k tomu, když tu nebylo průkazu o doručení plat. rozkazu podle předpisu § 18 dávk. pravidel, vyhověl zem. úřad odvolání zcizitelčinu výměrem z 15. května 1931, a zrušil výměr okr. úřadu za tím účelem, aby okr. úřad rozhodl ve věci samé.

Na základě tohoto rozhodnutí, které bylo intimováno toliko zcizitelce, vydal okr. úřad ve Strakonicih nové rozhodnutí ze 4. května 1932, jímž zrušil plat. rozkaz k pokračování ve vyměřovacím řízení a k novému předpisu dávky, a to z toho důvodu, že stranu nelze pokládati za prekludovanou, poněvadž není bezvadným způsobem prokázáno, zda vůbec výzvu k dávkovému přiznání obdržela. Pak, zamítaje námitku, že měla st-lka býti vyrozuměna o jeho kasačním rozhodnutí, dospívá věcně k názoru, že prekluse strany pro nepodání přiznání nemohla nastati, když